

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบันนี้ประเทศต่าง ๆ ได้พัฒนาไปทั้งในด้านวัตถุ สังคม เศรษฐกิจ วัฒนธรรม การศึกษา และเทคโนโลยี ทำให้ประเทศต่างๆต้องมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลกัน และต้องติดต่อสื่อสารในด้านต่างๆ ระหว่างกัน ไม่ว่าจะเป็น ด้านการค้า การศึกษา หรือ ด้านสังคมและเศรษฐกิจ จึงเกิดความจำเป็นที่จะต้องใช้ภาษาต่างประเทศเป็นสื่อกลางในการติดต่อสื่อสาร ดังที่ สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (กระทรวงศึกษาธิการ, 2555:1) ได้กล่าวไว้ว่า ภาษาเป็นเครื่องมือในการสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิสัยทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่าง ๆ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ และใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่างๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้น และมีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต ภาษาอังกฤษนับว่าเป็นภาษาต่างประเทศที่สำคัญและแพร่หลายมากที่สุดในการใช้เป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสารแลกเปลี่ยนข้อมูล ทั้งด้านความรู้ การศึกษา และการประกอบอาชีพ

จากความสำคัญของภาษาอังกฤษดังกล่าวข้างต้น หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ จึงได้กำหนดคุณภาพผู้เรียน เมื่อจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 แล้วผู้เรียนจะสามารถใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์ตามหัวเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อมใกล้ตัว อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่างและนันทนาการได้ เน้นทักษะการฟัง พูด และมีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ สื่อสารในเรื่องที่ใกล้ตัวและเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของผู้เรียน อย่างไรก็ตามในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของประเทศไทย ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ยังประสบปัญหาอีกมาก นักเรียนที่จบหลักสูตรในแต่ละระดับชั้น ยังไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังจะเห็นได้จากผลการสำรวจความสามารถทางภาษาอังกฤษของคนไทยโดยสถาบัน EF Education First รายงานดัชนีวัดระดับความรู้ทางภาษาอังกฤษประจำปี 2558 ซึ่งมีการทดสอบทางอินเทอร์เน็ตในกลุ่มประชากรวัยทำงานที่ใช้ภาษาอังกฤษ จำนวน 950,000 คน จาก 72 ประเทศทั่วโลก พบว่า ประเทศไทยตกอยู่ในลำดับที่ 56

จาก 72 ประเทศ ซึ่งถือว่าอยู่ในชั้น Very low และจากผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้ พื้นฐานหรือ O-NET ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 ประจำปีการศึกษา 2558 พบว่า รายวิชาภาษาอังกฤษ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีผลคะแนนเฉลี่ย 40.31 ซึ่งถือว่าอยู่ในระดับที่ค่อนข้างต่ำมาก ทั้งนี้ เนื่องมาจากการจัดการเรียนการสอนส่วนใหญ่เน้นการบรรยาย การอธิบาย และให้ผู้เรียนเรียนแบบท่องจำคำศัพท์ หรือเน้นไวยากรณ์มากเกินไป จึงทำให้ความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียนไม่บรรลุวัตถุประสงค์ของรายวิชาที่วางไว้ ดังจะเห็นได้จาก เว็บไซต์ Tasty Thailand ที่ได้กล่าวไว้ สาเหตุที่ทำให้ภาษาอังกฤษของคนไทยตกอยู่ในระดับท้ายของกลุ่มอาเซียนนั้นมีสาเหตุหลัก 5 ประการ คือ

1. ระบบการศึกษาไทยเน้นให้นักเรียนอ่านและจำในสิ่งที่ครูสอน ขาดการส่งเสริมการวิเคราะห์ พุดคุย หรือตั้งคำถามเกี่ยวกับสิ่งที่เรียน
2. ขาดการสอนคิดแบบวิเคราะห์ นักเรียนส่วนใหญ่ถูกสอนให้รับรู้ ขาดการฝึกคิด การตั้งคำถามว่าสิ่งที่สอนนั้นถูกต้องจริงหรือไม่
3. ครูไทยด้อยคุณภาพ เนื่องจากครูไทยไม่ใช่บุคลากรที่เชี่ยวชาญและชำนาญในด้านภาษาอังกฤษ อีกทั้งยังเติบโตพร้อมกับการสอนภาษาอังกฤษที่ไม่ค่อยได้มาตรฐาน รวมถึงตัวครูเองก็ยังไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างดีเยี่ยมด้วย
4. ครูต่างชาติไม่ได้มาตรฐาน หลายโรงเรียนมีแนวคิดที่จะส่งเสริมและแก้ไขปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียน จึงจ้างครูต่างชาติให้มาช่วยสอน แต่เนื่องจากไม่สามารถจ่ายเงินเดือนที่สูงมากได้ ส่งผลให้บางครั้งได้ครูต่างชาติที่ไม่มีมาตรฐาน เช่นไม่ได้จบด้านการสอนโดยตรง
5. กระทรวงศึกษาธิการของไทยยังขาดประสิทธิภาพ เพราะถึงแม้จะมีการเปลี่ยนนโยบายอยู่หลายครั้งแต่ก็ยังไม่สามารถแก้ปัญหาและพัฒนาการศึกษาไทยได้

นอกจากนี้แล้ว การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย ส่วนใหญ่มักข้ามขั้นตอนการฟังและการพูด นักเรียนจะเริ่มจากการท่องจำคำศัพท์ เรียนไวยากรณ์ แล้วแต่งประโยค ทักษะการฟังและการพูดจะถูกละไว้ด้วยเหตุผลหลายประการเช่น ครูไม่สามารถพูดภาษาอังกฤษได้ ครูมักจะเน้นการเรียนการสอนด้านไวยากรณ์มากกว่าการสื่อสารอย่างมีความหมาย หรือโรงเรียนไม่มีเครื่องมือและอุปกรณ์สนับสนุน เป็นต้น ดังที่ นูรอานี โตะโยะ (2551:2) ได้กล่าวไว้ว่า การสอนภาษาเพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาในการสื่อสารได้นั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้สอนต้องจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกการใช้ภาษาได้อย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่องให้มากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศที่มีเป้าหมาย สำคัญในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

การจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารนั้นมีอยู่หลายวิธี แนวทางและวิธีหนึ่งที่ที่น่าสนใจและเหมาะสมกับการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร คือการสอนภาษาด้วยแนวคิดวิธีธรรมชาติ (The Natural Approach) ซึ่งเป็นแนวคิดหนึ่งที่ทำให้ความสำคัญกับการพัฒนาทักษะการสื่อสาร โดยให้ความสำคัญกับการฟังและการพูดก่อนแล้วจึงไปพัฒนาการอ่านและการเขียน

แนวคิดวิธีธรรมชาติ(The Natural Approach)เป็นแนวคิดที่พัฒนาขึ้นโดย Krashen นักภาษาศาสตร์จาก University of California และ Terell ครูสอนภาษาสเปนในรัฐแคลิฟอร์เนีย เป็นแนวคิดที่ให้ความสำคัญกับการจัดการเรียนการสอนภาษาที่สองให้เป็นไปตามธรรมชาติของการรับภาษา ด้วยการจัดกิจกรรมเพื่อการรับภาษาและพัฒนาทักษะการสื่อสารของผู้เรียน โดยการให้ปัจจัยป้อนทางภาษาที่ผู้เรียนสามารถเข้าใจได้ (comprehension input) ในปริมาณที่เพียงพอ ได้รับความสนใจของผู้เรียน รวมถึงการจัดสภาพบรรยากาศทางการเรียนการสอนที่ช่วยลดระดับความวิตกกังวลของผู้เรียนลง ใช้กิจกรรมและสื่อประกอบการเรียนการสอน จัดสภาพแวดล้อมและบรรยากาศในชั้นเรียนให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครูและนักเรียน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ทางภาษาที่ดีขึ้น ซึ่งมีลักษณะสำคัญดังนี้

1. การจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดวิธีธรรมชาติ มีเป้าหมายสำคัญเพื่อให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารภาษาที่สองได้ ดังนั้นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนต้องให้ผู้เรียนได้เข้าใจในสาร (message) ก่อนผู้เรียนจึงจะสามารถแสดงออกทางภาษาได้
2. การแสดงออกทางภาษาของผู้เรียนจะเกิดขึ้นตามลำดับขั้น
3. เนื้อหาหลักสูตรในการสอนภาษาตามแนวคิดวิธีธรรมชาติ เน้นที่การสื่อสารไม่ใช่โครงสร้างทางไวยากรณ์
4. จัดบรรยากาศในชั้นเรียนให้เอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนและต้องจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ช่วยลดความวิตกกังวลและความเครียดให้แก่ผู้เรียน

แนวคิดวิธีธรรมชาติเป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ที่ ออกแบบขึ้นเพื่อพัฒนาทักษะสื่อสารสำหรับผู้เรียน ให้ครูและผู้เรียนมีส่วนร่วมในการสนทนาร่วมกัน พัฒนาทักษะการสื่อสารทั้งด้านการพูด การเขียน ให้ผู้เรียนสามารถใช้หน้าที่ของภาษาในสถานการณ์ต่างๆได้อย่างเหมาะสม เน้นให้ผู้เรียนสามารถรับรู้ภาษาที่สองอย่างเป็นธรรมชาติ โดยการจัดปัจจัยป้อนทางการฟังอย่างมีความหมาย สร้างบรรยากาศและสถานการณ์ในการเรียนที่ช่วยลดความวิตกกังวลของผู้เรียนในขณะที่เรียน (บวรเพ็ญ ทิวะเวช, 2530:39) อีกทั้งยังเป็นกลวิธีการสอนที่ได้นำเอาเทคนิควิธีการสอนอื่นๆมาผสมผสาน เช่น วิธีการสอนโดยการตอบสนองด้วยท่าทาง หรือ TPR ของ James Asher รวมถึงการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและการใช้สื่ออุปกรณ์ที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ส่งเสริมและสนับสนุนการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารของผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพ ดังจะเห็นได้จากงานวิจัยของ นุราธานี โตะโยะ (2555) ที่แสดง

ให้เห็นถึงผลของการสอนตามแนวคิดวิธีธรรมชาติต่อความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับเตรียมความพร้อม พบว่า คะแนนความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนตามแนวคิดวิธีธรรมชาติอยู่ในระดับปานกลาง และมีเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษในระดับมาก และงานวิจัยของ สุวรรณมา ตีไพบุลย์ (2558) ที่ศึกษาการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดวิธีธรรมชาติ พบว่า ในภาพรวมระดับทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนอยู่ในระดับดี นักเรียนมีทักษะการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 และมีความพึงพอใจต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่จัดการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดวิธีธรรมชาติในระดับมากที่สุด

การจัดการเรียนให้เกิดประสิทธิภพนั้นต้องอาศัยปัจจัยหลาย ๆ ด้านด้วยกัน ซึ่งการกระตุ้นความใส่ใจและการสังเกตในปัจจัยป้อนทางภาษาที่ได้รับของผู้เรียนก็เป็นสิ่งสำคัญอีกประการหนึ่งที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดีขึ้น Richard Schmidt (1995:1) ได้กล่าวถึงบทบาทของความตระหนักในการเรียนภาษาต่างประเทศว่า ความตระหนักในการเรียนภาษาอังกฤษนั้น เป็นสิ่งที่พูดถึงและศึกษากันมากในทางจิตวิทยา และการให้ความใส่ใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษนั้นเป็นสิ่งที่สำคัญและจำเป็นอย่างมาก ซึ่งสอดคล้องกับ Carlson and Dulany (1985 cited in Richard Schmidt,1995:9) ที่กล่าวถึงการให้ความใส่ใจว่าการศึกษาในทางจิตวิทยา และวิทยาศาสตร์พุทธิปัญญา เชื่อว่าการเรียนรู้จะไม่เกิดขึ้นถ้าปราศจากการให้ความใส่ใจ ซึ่งคำกล่าวนี้สอดคล้องกับรูปแบบของความจำ คือหากไม่มีสิ่งมากระตุ้นให้เกิดความใส่ใจ จะทำให้ความสามารถในการจดจำค่อนข้างสั้น (short – term memory) ในขณะเดียวกัน หากมีการให้ความใส่ใจอย่างเต็มที่ ก็จะทำให้เกิดการจดจำได้ยาวนานขึ้น (Long – term memory) นอกจากนี้ แล้ว บุญชม ศรีสะอาด (วารสารการวัดผลการศึกษา, 2541:23) กล่าวว่า การเรียนรู้ของมนุษย์อาศัยการสังเกตการณ์ (Observation) การสังเกตการณ์ช่วยให้ได้พบความจริง ได้เกิดความรู้ เกิดความเข้าใจ เกิดความกระจำจั่งและช่วยให้สามารถพัฒนาความรู้ต่างๆได้

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น แสดงให้เห็นว่า การนำแนวคิดวิธีธรรมชาติมาพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โดยเน้นการกระตุ้นความใส่ใจและการสังเกต นับว่าเป็นความเหมาะสมและมีประโยชน์ต่อผู้เรียนอย่างมาก เพราะนอกจากจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการรับภาษาจากการได้รับข้อมูลทางภาษาที่ผู้เรียนสามารถเข้าใจได้แล้ว ยังช่วยให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียนและมีความมั่นใจในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะนำแนวคิดวิธีธรรมชาตินี้มาใช้ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เพื่อศึกษาผลและความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เรียนและเพื่อศึกษาเจตคติของผู้เรียนหลังจากได้รับการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดวิธีธรรมชาติที่เน้นการกระตุ้นความใส่ใจและการสังเกต

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดวิถีธรรมชาติที่เน้นการกระตุ้นความใส่ใจและการสังเกต
2. เพื่อศึกษาความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนตามแนวคิดวิถีธรรมชาติที่เน้นการกระตุ้นความใส่ใจและการสังเกต
3. เพื่อศึกษาพัฒนาการในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนตามแนวคิดวิถีธรรมชาติที่เน้นการกระตุ้นความใส่ใจและการสังเกต
4. เพื่อศึกษาเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนตามแนวคิดวิถีธรรมชาติที่เน้นการกระตุ้นความใส่ใจและการสังเกต

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อเป็นประโยชน์สำหรับผู้เกี่ยวข้องและผู้สนใจได้ทราบผลของการจัดกิจกรรมการสอนตามแนวคิดวิถีธรรมชาติที่เน้นการกระตุ้นความใส่ใจและการสังเกต
2. เพื่อเป็นแนวทางแก่ครูภาษาอังกฤษในการพัฒนาการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน ตามแนวคิดวิถีธรรมชาติที่เน้นการกระตุ้นความใส่ใจและการสังเกต
3. เพื่อพัฒนาและส่งเสริมให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้อย่างถูกต้องเหมาะสม
4. ทำให้ทราบถึงพัฒนาการในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนตามแนวคิดวิถีธรรมชาติที่เน้นการกระตุ้นความใส่ใจและการสังเกต
5. ทำให้ทราบถึงเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษตามแนวคิดวิถีธรรมชาติที่เน้นการกระตุ้นความใส่ใจและการสังเกต

ขอบเขตการวิจัย

1. กลุ่มเป้าหมาย

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนบ้านวังกว้าง อำเภอมะละงู จังหวัดปัตตานี จำนวน 32 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดวิธีธรรมชาติที่เน้นการกระตุ้นความสนใจและการสังเกต

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

2.2.1 ความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

2.2.2 พัฒนาการในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

2.2.3 เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

3. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 5 วัน วันละ 1 ชั่วโมง รวมทั้งหมด 20 ชั่วโมง

4. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยคือ เนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน จำนวน 3 หน่วย 4 เรื่องได้แก่

Unit 1 : My body

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 : Parts of body

Unit 2 : Objects

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 : Classroom objects

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 : It's a green ruler.

Unit 3 : Numbers

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 : How manyare there ?

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **การสอนตามแนวคิดวิธีธรรมชาติ หมายถึง** กิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นการรับรู้ภาษาที่สองให้เป็นไปตามธรรมชาติเช่นเดียวกับการใช้ภาษาแรก การเรียนจะเริ่มจากการพัฒนาด้านทักษะการฟังก่อน เน้นปัจจัยการป้อนที่ผู้เรียนสามารถเข้าใจได้ (comprehensible input) และลดความวิตกกังวลของผู้เรียนโดยไม่บังคับให้ผู้เรียนแสดงออกทางภาษาถ้าผู้เรียนยังไม่พร้อม รวมถึงการสร้างบรรยากาศและสถานการณ์ในการเรียนการสอนที่จะช่วยลดความวิตกกังวลของผู้เรียน ซึ่งจะส่งผลให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ภาษาได้ดีขึ้น

2. **การกระตุ้นความใส่ใจและการสังเกต** คือ การกระตุ้นให้ผู้เรียนใส่ใจและสังเกตในข้อมูลทางภาษาที่ได้รับด้วยการใช้คำพูด หรือสื่อต่างๆ

3. **การจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดวิธีธรรมชาติที่เน้นการกระตุ้นความใส่ใจและการสังเกต** คือ การจัดการเรียนการสอนที่เลียนแบบวิธีการเรียนภาษาของเด็กตามแนวคิดของ Krashen and Terrel เน้นการให้ข้อมูลทางภาษาที่ผู้เรียนเข้าใจได้อย่างต่อเนื่องและเพียงพอ จัดบรรยากาศการเรียนที่ขจัดหรือลดความวิตกกังวลของผู้เรียน ไม่บังคับให้ผู้เรียนแสดงออกทางภาษาหากผู้เรียนยังไม่พร้อม ใช้สื่อหรือวิธีการต่าง ๆ ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนประกอบกับการกระตุ้นให้ผู้เรียนใส่ใจและสังเกตในตัวป้อนทางภาษาที่ได้รับด้วยการใช้คำพูด การเน้นเสียง หรือการใช้สื่อต่างๆ

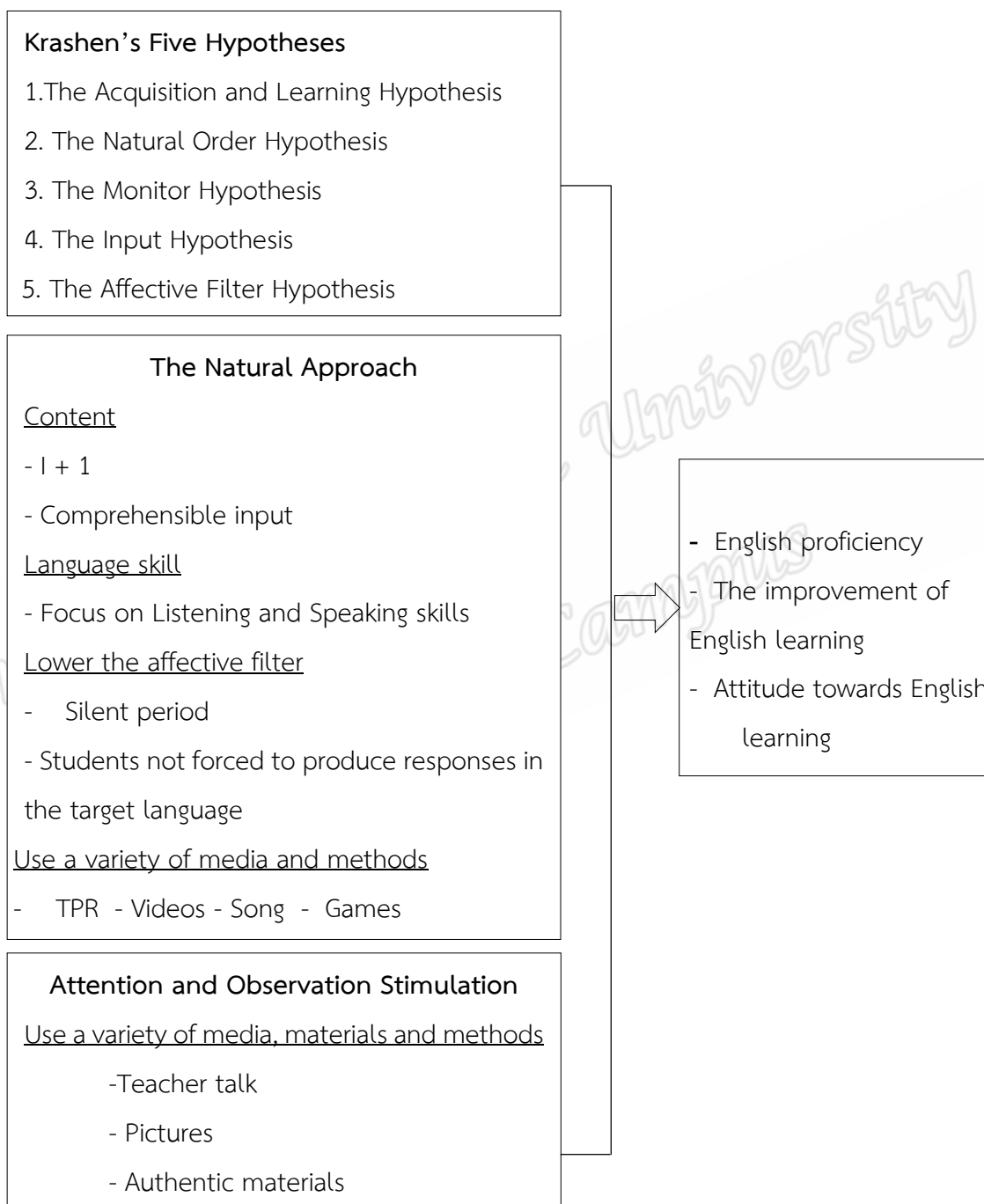
4. **พัฒนาการในการเรียนรู้ภาษา** คือ พัฒนาการความสามารถในการฟังและพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน แบ่งออกเป็น 6 ขั้นย่อย ได้แก่ 1.ขั้นต้นของขั้นก่อนการพูด 2. ขั้นปลายของขั้นก่อนการพูด 3.ขั้นต้นของขั้นการฟังเพื่อความเข้าใจ 4.ขั้นปลายของขั้นการฟังเพื่อความเข้าใจ 5.ขั้นต้นของขั้นพัฒนาการความสามารถด้านการพูด และ 6. ขั้นปลายของขั้นพัฒนาการความสามารถด้านการพูด วัดโดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถทางภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นแล้วนำมาคะแนนมาแปลผลโดยเทียบกับขั้นของพัฒนาการในการเรียนรู้ภาษา

5. **ความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ** คือ ความสามารถในการฟังคำประโยค หรือข้อความแล้วสามารถปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง รวมถึงความสามารถในการพูดวลี หรือประโยคสั้นๆในการอธิบายสิ่งต่างๆที่อยู่ใกล้ตัวและสามารถโต้ตอบได้อย่างเหมาะสม วัดจากแบบวัดความสามารถที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

6. **เจตคติ** หมายถึง การแสดงออกทางความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษตามแนวคิดวิธีธรรมชาติ วัดได้จากแบบวัดเจตคติที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัยดังนี้

ภาพประกอบ 1 The Natural Approach and Attention and Observation Model
รูปแบบการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดวิธีธรรมชาติที่เน้นการกระตุ้นความสนใจและการสังเกต